

Scherzando...

: REVISTA : MESAL : CATALANA : MUSICAL : Y : LITERARIA :

: : : Direcció y Administració : : :
: Plassa del Vi, 11, Pral. : Girona :

: : : : : Preus de Suscripció : : : : :
1'50 ptes. anyals : Nombre solt 15 cts.

SUMARI.—Part Musical.

Nota, per la Redacció.—Tercer Congrés Nacional de Música Sagrada, per Miquel Rué, Pvre.—Un Organista, per J. M.ª Roquet, Pvre.—Contestant a Baix-Empordá, per Josep Grahit.—Correspondència.—Noves.

Part Literarie.

El Progrés de Vilallops, per Joan Viñas.—La fresca rialla, per Xavier Carbó i Maimí.—Noves.

Nota

SCHERZANDO..., inspirantse en el més ampli criteri musical, donará cabuda en ses pàgines a tota mena d'articles de música que constituïxin una opinió o criteri sobre qualque determinat punt. Mes també es precís declarar, que mai per mai, la revista se farà solidaria de tots els articles que apareixin en les seves pàgines i vagin firmats, i si solzament de les notes de redacció i de les noves i de més que 's publiqui sense firma.

Fém aquestes manifestacions, que 'ns passaren per alt al primer nombre a fi d'evitar per l'avenir falses suposicions.

LA REDACCIÓ

PART MUSICAL Tercer Congrés Nacional de Música Sagrada

Barcelona del 21 al 24 Novembre 1912

Com prometerem en el nombre darrer anem a donar avui el Qüestionari i Programa del esdevenidor Congrés.

Qüestionari

ADVERTÍM PRIMERAMENT

La Junta Organitzadora, agraint als digníssims Professors de Cant Gregoriá, Mestres de Capella, Organistes, etc. l' ampla informació que's van dignar enviarhi sobre'ls punts que podien esser objecte d' estudi del Congrés, ha escullit d'entre els mateixos aquells temes, que a son judici eren més, pràctics i oferien ventatges més sòlides pera la restauració de la Música Sagrada en nostra Patria. En el reduït nombre de temes que componen aquest Qüestionari, intenta dirigir l' acció de tots pera obtenir resultats positius i concrets.

SECCIÓ PRIMERA

Cant Gregoriá

Primer) Cimerol importancia de l' ampla

i ordenada ensenyansa del Cant Gregorià en tots els Seminaris.

Segón) Plan detallat pera'ls diferents curses en que's podria divisionar l'ensenyansa del Cant Gregorià en els Seminaris.

Tercer) Conveniencia de que'ls Seminaristes cantin els dies festius en la Catedral—A quins curses de cant deuen pertànyer aquets cantors.

Quart) El Cant Gregorià a les Catedrals i Parroquies—Oposicions pera cantor—Assaigs.

Quint) Importancia del cant del Poble en les Esglésies—Cóm assolir que'ls fidels cantin i treguin el major profit espiritual.

Sisé) Resultats dels estudis que'l Segon Congrés Nacional proposá sobre d'alguns cants espanyols (Secció 1.ª, lletra c.)

SECCIÓ SEGONA

Música figurada

Primer) Ordre de preeminensa, que segons el Motu Proprio de Pius X han de guardá en la liturgia els diverses genres de Música religiosa.

Segon) Suprem model i font d'inspiració de la Música religiosa.

Tercer) Poden els compositors de Música sagrada aprofitar de les melodies populars?—Norma que'n això se deü seguir.

Quart) Caràcters de la Música Orgànica litúrgica.—Criteri que's deü seguir en sa interpretació.

Quint) Condicions que deü reüní la Música no estrictament litúrgica i extralítúrgica.

Sisé) Coneixements que 's deuen exigir als aspirants càrrecs d'organista i mestre de capella.—Conciencia que deuen tindre dels címerols compromisos que davant l'Art i la Religió contreuen, aixís els que escriuen música pera Iglesia, com els encarregats d'executarla i dirigitla.

SECCIÓ TERCERA

Propaganda i Organissació

Primer) Necessitat d'un clar coneixament del esprít i rahó d'esser de la Música Sagrada pera treballar decissivament en sa restauració.

Segón) La premsa diària com aussiliar eficaç en la vulgarització del bon gust musical religiós.

Tercer) Medis pera que'ls Mestres de Capella, especialment en les Catedrals, tinguin la necessaria autoritat pera complir ab els devers

dels seus càrrecs.—Com millorar les Capelles de música.

Quart.) Institució de escoles de Música sagrada.—Estudis que en les mateixes deuen cursarse.

Quint.) Fundació de la Associació Cecilian Espanyola.—Organisme de la mateixa.—Junta nacional de Censors.

Sisé.) Conveniencia d'implantá a Espanya el Reglament que sobres la Música Sagrada doná al 2 de febrer del corrent any el Cardenal Vicari pera la Diócesis de Roma.

Barcelona Maig de 1912.

Per la Junta Organissadora,

El President, *El Secretari,*
Francisco de P. Mas. *Josep Parellada.*
Canonge Magistral.

NOTA.—Damáninse ecsemplars del Reglament i Qüestionari i quans informes se desitjin al Sr. Secretari de la Junta organiza del Tercer Congrés Nacional de Música Sagrada. Palau episcopal, Barcelona.

Programa i horari

Dia 21 Novembre.—A les 11 del dematí solemnia Sessió d'Obertura (les sessions solemniales es celebrarán en lo Saló de Concerts del «Palau de la Música Catalana»).

Veni Creator, gregorià per la «Schola Cantorum» del Seminari Conciliar.

Discurs per un dels Reverendíssims Prelats assistents al Congrés.

Constitució de Seccions.

Tu es Petrus a sis veus, de T. L. de Victoria per elements de les capelles de música de les Esglésies de la Capital, dirigides pel Reverent Mossen Josep Masvidal, Pbre.

Tarde, a dos quarts de quatre, primera sessió privada. (Les sessions privades tindrán lloc en lo Saló d'Assaigs del mateix Palau de la Música Catalana).

A dos quarts de sis Conferencia ab audició de música litúrgica moderna, per el Reverent P. Nemesi Otaño. S. J. de la Revista *Música Sacro-Hispana* de Bilbao.

Dia 22.—Dematí, a les 9. Missa polifónica *O quam gloriosum est regnum* de Victoria, en la Iglesia del Sagrat Cor de Jesús (Carré de Caspe) per elements de les capelles de música de les Esglésies de la Capital, dirigits per el mestre Mas i Serracant. El sermó estarà a càrrec del Reverent P. Nemesi Otaño S. J.

A les 11, segona sessió privada.

Tarde a dos quarts de quatre, tercera sessió privada.

A dos quarts de sis, conferencia ab audicions sobre música popular religiosa per el mestre D. Lluís Millet, director del «Orfeó Catalá». Els ecsemples serán interpretats per algunes seccions de dit Orfeó.

Nit, a 2 quarts de deu, concert per l' «Orfeó Catalá» en el Palau de la Música Catalana» dedicat als senyors Congressistes.

Dia 23.—Dematí. A les 9, quarta sessió privada.

A dos quarts de dotze, excursió al Tibidabo
Tarde, a les cinc, conferencia ab audicions sobre música orgánica per D. Vicens M. de Gilbert, organiste de Nostra Senyora de Pompeya. Els ecsemples serán interpretats per el mestre D. Eusebi Daniel, professor d'orgue de l' Escola Municipal de Música.

A dos quarts de set, Conferenciá ab audicione sobre cant gregoriá per el Reverent Don Gregori M. Suñol, O. S. B.—La inrpretació dels ecsemples estaré a càrreg de l' «Orfeó Catalunya» de Cassá de la Selva.

Dia 24.—Al dematí. *Tertia* Solemniál per la Schola Cantorium del Seminari Conciliar y Clergues de Barcelona.

Missa de Pontifical, siguent celebrant un dels Prelats assistents al Congrés. El sermó també estaré confiat á un reverendíssim Prelat. La Missa seré ecsecutada per una massa Choral de més de mil veus, per les associacions catoliques moltes de les quals han comensat ja á assajar la misa designada, que es la *Fons bonitatis* II del Kyriale, que ha sigut publicada en notació moderna en la casa *Desclée et Cie* de Tournai (Belgica).

Tarde, á les quatre, conferencia sobre música polifónica pel mestre D. Felip Pedrell.

Els ecsemples serán interpretats per el «Orfeó Catalá».

A dos quarts de sis, solemniál sessió de Clausura.

Lectura de conclusions.

Discurs per el Reverendíssim Prelat.

Credo de la *Missa del papa Marcelo* de Palestrina por el «Orfeó Catalá».

Dia 25.— Excursió i festa gregoriana á Montserrat.

Salve de T. L. de Victoria, á la arribada dels Congressistes.

Vespres solemniáis de cant gregoriá per la tarda.

En el nombre seguent donarém algunes explicacions sobre qualques ideies que lo que

porta el Cuestionari i lo que's calla, ens sugereixen.

Avuy es ya pron llarg lo exposat i fem punt final.

Miquel Rué Pvre.

Un Organista

Lo mateix en el món artístic que en el món de la ciencia hi há persones de gran valua i de gros relleu que degut a la seva senzilleza i gran humilitat, passen quasi desaperebudes, i del seu pas per la vida solzament n' hauen esment i se'n recorden, els qui per destins de la Providencia han tingut la sort de conèixels i tractarlos de aprop.

Una d'aquestes persones, un d'aquests estels que bé mereixen el nom de lluminosos, es n'Antoni Bargalló, a qui una mort prematura i traidora, l' arrencá poc temps há del món dels vius i a qui els qui 'l coneixiem i estimavem (ja que era impossible cenèixel sense estimarlo) el plorem cada dia més, tota vegada que 'l buid que deixa, difícilment se podrà omplir.

Educat desde sa infantesa en l'escolania de Montserrat, feu allí sos primers estudis musicals, demostrant una disposició tant gran pera la música que quan per l'edat tingué de sortir d'aquell Santuari Palau Sagrat de la Moreneta, els companys d'escolania, l'havien anomenat més d' una vegada l' organista petit. I l'organista petit se feu gran amb el temps, entrant en relació artística am l'Anselm Barba, el colós de l'orga; un dels genis musicals més grans que ha produït la terra catalana, i a l'escalf del mestre, se formá 'l deixeble i se n'aprofità de tal manera, que 'ls qui havien conegut al primer, recordaran en el segon, la característica, la fesomia, i el sistema orgànic clar, diàfan, contrapuntístic i fugat del qui d' una manera brillanta, pulcra i perfecta, l' havia fet sentir i conèixer a

casa nostra i en ses varies escursions artistiques per l'estranger.

Morí en Barba; i el deixeble, convertit ja en Mestre, entrà d'organista suplent a l'Iglesia de Santa Agna de Barcelona aont hi estigué uns quants anys desempnyant el càrreg sense pretensions, essent admirat per tots els qui tingueren ocasió de sentir-lo i tractarlo.

Jo no 'l coneguí fins poc temps després d'haver guanyat per oposició renyidíssima la plassa d'organista de Santa Maria del Mar, i dic renyidíssima, perquè 'ls quatre opositors am qui tingué que disputarse la plassa eren persones de valua i alguna de elles de fama ben merescuda i que avui ocupa un lloc distingit entre 'ls organistes catalans.

Ja estava bastant delicat quan el vaig conèixer però aixís i tot complia 'l seu càrreg am gust i dignament.

Quantes vegades he recordat am verdadera fruició les estones que amb ell vaig passar a l'orga, sobre tot a l'hora de la conventual! Jo no he vist cap organista que l'igualés en l'improvisació.

Els dies que estava de vena i d'humor a l'arribar a l'ofertori, el seu front s'arrugava, els ulls se li obríen com inspirats per quelcom interior i comensava un motiu fresc i senzill, reprenie 'l motiu am l'altra mà i la melodia comensava a vestir-se d'un ropatge hermós i elegant: entrava en jòc el pedalier i el cant aleshores s'aixamplava, i el front se desarrugava i els ulls se li tornaven petits i l'orga vomitava sons i més sons i tot era gran, hermós, ben teixit i clàssic i mentres ell s'entusiasmava tocant, jo m'hi deleitava escoltant boi pensant: quina llàstima que aquesta pessa musical tant acabada no pugui quedar impresa, pera model i norma dels qui encara ens falta molt a aprendre i estudiar!

Ara quan hi penso, el cor se m'ompla de tristor al pensar que ja no 'l sentiré més i que no queda quasi res escrit del Mestre

que tant m'havia fet gaudir en ses improvisacions musicals i en sos consells d'home sesut i de músic eminent.

Am la mort de n' Antoni Bargalló, Barcelona ha perdut un ciutadà exemplar i Catalunya un organista model.

Que Déu el tingui en la Gloria.

J. M.ª ROQUET, Pvre.

Contestant a Baix-Empordà

No 'm pensava pas que les meves paraules dites desde aquestes planes en el nombre passat, podessin aixecar una polsaguera tant gran i menys me podia pensar que sortissin anònims qui ressentits per lo que vaig exposar públicament, ensenyant el rostre, pretenguessin impugnar la meua humil però ferma opinió que ting en qüestió de cobles i sardanes, opinió que quan menys es tant digna de tenir-se en compte i d'esser acullida en les planes d'aquesta revista musical, com la de l'anònim o anònims que omplen columnes en "Baix-Empordà", sense que 'n valgui menys la serietat de SCHERZANDO... i la cobla i l'autor a qui anaven dirigits e's meus elogis, com absurdament se manifesta en l'escrit que contesto.

Però tota vegada que no han sabut o no han volgut interpretar les meves paraules de l'escrit en que donava la benvinguda a La Principal de La Bisbal, repreng la paraula.

Lo que vaig exposar, ningú ho pod contradir. Afirmava —com ho afirmo novament, pesi a qui pesi— que La Principal de La Bisbal es l'única que pod tocar sardanes den Garreta sense que això vulgui dir que no en toqui d'altres autors d'inferiors categories i fins alguna que lo millor seria no tocarla, cosa que faria la cobla amb el seu bon gust que la caracteriza, si no fossin les exigencies dels *paganos*.

I es clar que al dir i repetir que l'esmentada cobla es l'única, no podia pas referirme a que no n'existeixi cap més, car seria una afirmació impossible, tota vegada que conec i he sentit tantes vegades com els anònims de "Baix-Empordà" les cobles de Perelada, Torroella, Figueres, Cassà de la Selva, la seva, o sigui la de Palafrugell, que ells tenen l'immodestia de posar al devant, i la de "L'Art Gironí", sinó que de totes les cobles la

única, l'indiscutible, la que ha triomfat sempre tocant les sardanes den Garreta es la de La Bisbal.

Aquesta es la veritat coenta i per aquest sol motiu se mereix colocala en lloc preeminent, ja que unes cobles toquen lo que saben i altres saben lo que toquen.

Unicament, gloriosament, en el repertori de la cobla de La Bisbal hi han figurat i hi figuren sempre les sardanes den Garreta.

Conec perfectament les cobles que 'm recomanen els de «Baix-Empordà» i 'm consta d'una manera certa per haverles sentit tant o més que ells que no n'hi hà cap que interpreti an en Garreta com l'única. Per alguna cosa ell ofrena totes les obres a dita cobla i no té cap interès en que les demés cobles les adquireixin.

Els meus desconeguts crítics, que saben que en altre temps vaig escriure Ex-cathedra, orgullosament, blasonant d'intel·ligents únics, m'atribueixen definicions que no he fet i després de donarme la raó, fent constar que «admiren an en Juli Garreta i la brillantesa de la cobla de La Bisbal», volen sortir pel bon nom de moltes altres cobles agraviades de les meves paraules.

I pregunto jo. Es que algú pod estar agraviat? La veritat no ofèn mai.

Qualsevol persona que llegeixi lo que 'ls meus impugnadors consignen en l'escrit que contesto, se creuria que ells, solament ells, són els qui han fet campanya de depuració de les sardanes, ja que fins se planyen d'esser tots sols, sense pensar que avans de nàixer «Baix-Empordà», nosaltres havíem fet més de lo que faran ells en tal sentit, donant públicament audicions de sardanes selectes que segurament ells desconeixen.

Per lo demés, no crec que pera parlar de cobles i sardanes s'hagi de demostrar la suficiència en obres de cap mena, ni 's necessita posseir la patent d'intel·ligent que volen atribuirse 'ls de «Baix-Empordà» i que pretenen otorgarme i que jo refuso generosament, uns senyors que tenen la dissort de viure en un recó de món aon les manifestacions artístiques no hi viuen.

I si bé es cert que no he definit —ni ting perquè ferho— ex-cathedra en qüestió musical ni he demostrat la meva suficiència en obres de cap mena, es també del tot cert que tampoc l'han demostrada en res els de «Baix-Empordà» i per lo tant, les seves paraules en això, com en tot, sois tenen el valor d'un zero a l'esquerra.

JOSEP GRAHIT.

CORRESPONDENCIA

: : : CATALUNYA : : :

Vendrell.—FESTA MUSICAL A «VILLA CASALS».—El confrare vendrellenc «Baix Penedés», relata aixís la bella festa musical celebrada a la «Villa Casals»:

Dijous va celebrar-se a la bella casa de l'eximí violoncelista Pau Casals, de la platja de Sant Salvador, la festa íntima musical anunciada, en obsequi dels eminents músics estrangers, que en ella s'hostatgen, Donad Tovey i Miecio Horzowski.

A la tarda, després de dinar, donà comens una sessió íntima de música, en la qual, els dos obsequiats concertistes executaren una difícilíssima composició a quatre mans, de Schubert, al piano, am la destresa que es de suposar tractants^e de dues eminències. Després en Casals i la seva gentil i simpàtica esposa Na Guillermina, se possessionaren dels violoncels, i acompanyats al piano per Mr. Tovey, executaren el gran concert que pera ells dos va escriure 'l famós sompositor Moór. Cal suposar com l'executaren els nostres dos eminents artistes. La distingida concurrencia de convidats, entre 'ls quals s'hi trovaven els eximis concertistes de piano nostre compatrici Benvingut Socías i Emili Sabater, de Tarragona, el celebrat mestre compositor de sardanes, empordanès, Sr. Garreta, i els professors de la cobla «La Principal», de La Bisbal, estigueren durant més de trenta minuts, que durà dita genial composició, pendents de les rauxes d'harmonies que sortien del cordam dels dos violoncels.

Llarg aplaudiments i entusiastes felicitacions de tothom escoltaren els dos simpatiquíssims esposos, que aixís sabien obsequiar a una festa d'art als seus distingits hostes i amics.

Seguidament, la notabilíssima cobla «La Principal» executà en l'espaiosa terrassa de la casa una triada audició de sardanes de lo més escullit de son repertori, den Morera, del mencionat Garreta, del propi Casals i d'algun altre que no recordem, essent puntejades per gentils parelles, no mancanthi entre elles, la mestressa de la casa Na Guillermina, que, com es sabut, es una entusiasta i destra sardanista.

Gran impressió feu an en Tovey i an en Horzowski, tant l'instrumentació component de la cobla com la música de la nostre dansa nacional, exclamant sovint: «¡oh, tres joliu! ¡tres joliu!»; felici-

tant efusivament al mestre Garreta, sobre tot al final de la sardana «Llicorella», que va esser fortament ovacionada, i cal suposar la precisió i gust am que la cobla l'executà, com aixís mateix les altres, valguentli també moltes felicitacions.

En un descans, els convidats foren esplèndidament obsequiats ab pastes, dolsos, vins generosos i gelats.

A la nit, la festa va pendre un caràcter més popular. Les reixes de «Villa Casals» s'obriren de bat a bat a tothom: mariners, gent de mar i de la vila que baixaren a la platja, omplenaren en democràtica i amical barreja, terrassa i jardí de la casa, oberta sempre als humils.

Y es feu música, molta música; i en Casals i la Guillermina tornaren a extasiar a la concurrencia am els seus divins violoncels, i en Tovey, l'Horzowski i en Socías, teclejaren sols unes vegades i a quatre mans altres, notables composicions de grans mestres, i esclataren sorollosos aplaudiments, i era ja la mitja nit, quan el cant planyivol de la tenora ressonà altra vegada en la quietu de la nit, torbada sols pel lleu remoreig de lest ones del mar.

A les primeres hores de la matinada acabava una tant bella com artística festa, de la qual ne guardarán un imborrable record tots quants hi assistiren. I quedats sols a la casa uns comptats amics den Casals i els professors de la cobla, aquets foren obsequiats ab pastes, xampany i cigars, i pròdigs en Casals i la simpàtica Guillermina, empunyaren de nou els violoncels, i donaren la primera lectura d'una flamant composició, escrita encara en borrador, composta per Mr. Tovey pera dos violoncels sols, sobre motius de la cançó popular catalana «A la voreta del mar», la qual es inspiradíssima, essent executada pels eximis artistes amb tal presició, que ningú hauria suposat que aquella audició fos en primera lectura.

Els professors de la cobla i el mestre Garreta, que no coneixia personalment an en Casals, marxaren encantats del tracte senzill, afable i expansiu del gran violoncelista i de la seva també genial esposa Na Guillermina.

La Bisbal.—D'extraordinaries poden anomenarse les festes celebrades a la entitat «Escut Emporità» d'aquesta Ciutat. L'orquestra «La Principal» augmentada formant un conjunt admirable, interpretà obres de Grieg, Devrient, Godard, Guillet, Wagner Bizet i Verdi. Totes aquestes obres foren dirigides conciensudament per en Saló. Lo important de tots els concerts fou la primera audició en aquesta ciutat d'«Impresions Sinfò-

niques» d'en Garreta, que'l públic escoltà devotament, admirant les belleses de l'obra del nostre mestre. En Mercader dirigí l'obra am molt acert. El públic ovacionà als executants, director i compositor, qui trovantse allí present rebé les aclamacions d'una gran gentada congregada als salons de la culta entitat. *D. B. C.*

Olot.—La vinguda en aquesta ciutat del notable «Sexteto Artístico Gerundense» contractat al «Circul Olotí» pera donar varis concerts els dies 8, 9 i 10 de Setembre, despertá extraordinari interés entre'ls aimants de la bona música, veyentse'ls salons d'aquella entitat concorreguts com poques vegades havíem vist. Les obres que s'executaren foren: *Samson i Dalila*, Saint-Saëns, *Lohengrin*, Wagner, *Quarteto*, Haydn, *Serenate*, Pierné, *Arlesienne* Bizet, *Tannhäuser* Wagner, *Suite*, Grieg, i alguns nombres de Guillet. Tots els concerts foren pel «Sexteto» altres tants èxits confirmant la reputació de que venia precedit.—*R.*

: : : : *EXTRANGER* : : : :

Alemanya.—L'intendencia general del teatre Reial de la Opera, ha comunicat a la premsa el programa de la temporada 1912-1913.

Al més de Febrer se representarà la nova obra de Ricard Strauss, «Asiana en Nascos» que s'estrenarà pel més d'Octubre al gran teatre Stuttgart. Se posarán ademés en escena la trilogia wagneriana «L'Or del Rhin» a mitjans de Novembre; «La Walkyria» a mitjans de Desembre; «Sifrid» a mitjans de Febrer i «El Crepuscle dels Déus» el 15 de Mars.

També se representaran les óperes «Tristan e Isolda», «Ifigenia en Tauride» de Gluk i «El barbero de Sevilla».

Després de Bayreuth, Berlín serà la quinta ciutat alemanya que posarà en escena la trilogia wagneriana, doncs avans s'ha representat a Munic, Dresde i a Colonia.

Italia.—L'escultor Batti, té enllestit ja 'l monument an en Verdi que s'inaugurarà 'l pròxim any a Milà.

Sòcol i figura medeixen onze metres d'alt. El celebrat compositor italià apareix en una *pose* molt senzilla.

Al mateix temps que a Milà, hi haurà monuments an en Verdi a Parma, Roma i Busseto.

NOVES

MUSICALS

Hem rebut el número doble perteneixent als mesos de juny i juliol, de la notabilíssima Revista Musical Catalana, de Barcelona, el qual conté un interessant text, sobressortint un vast i erudit article den Joaquim Jui, l'excellent pianista e impecable interpretador de Scarlatti.

El confrare *Baix Empordà* de Palafrugell, en un llarg article contestant a un solt de nostre passat número, s'extén en suposicions per cert molt gratuïtes deixant entreveure si les campanyes que fem a favor de determinades cobles i compositors són a cambi de remuneracions o guiades per amistat o consideracions. Pel bon nom dels nostres músics a qui poden anar dirigits nostres elogis, protestem d'aquesta lleugeresa llessada inoportunament, i entengui *Baix Empordà* que SCHERZANDO... al dedicar paraules encomiàstiques, ho fa sols als que tenen ben cimentada la seva reputació, guiats per la més absoluta independència i dites am la sinceritat més manifesta. Hem de refusar la lleu ironia de que pera contentar als amics, fariem obstrucció a una campanya de depurament, quan els redactors de SCHERZANDO... han sigut els primers en preocuparse per la dignificació artística de la nostra bella dansa contractant a l'ensemps i a protesta de quasi tot un poble cobles que executessin solzament sardanes d'aquells autors qui revesteixen les seves sardanes amb aquella harmonia savia i rica que pregona 'l mentat colega aludit. Mantenim am tota la seva integritat el solt qui tant ha molestat al reporter musical de *Baix Empordà* i pera refermar els nostres arguments, ens ve a la memoria un solt publicat en el mateix periòdic posteriorment a la festa major de Palamós dient que durant tots els dies d'aquella festa sols se tocaren sardanes vulgars, i com que a nosaltres ens consta que se n'executaren den Morera, Soler, Juncà, Camós, Pujol i Garreta, hem de deduir forsosament que 'l reporter musical qui tal cosa afirmà tractanse d'autors tant eminents, queda incapacitat pera tractar en serio qüestions musicals. Donem ja per acabat aquest assumpte, i a tot lo que

puga dir *Baix Empordà* envers a nostre solt, contestarem amb el silenci més manifest.

Sabem per bon conducte que les sessions del proper Congrés musical de Barcelona seran presidides per algun prelat assistent i que en cada secció hi huarà dos vicepresidents i tres ponències, una de les quals serà ocupada per un individu de Barcelona i les altres dos per algun músic de valua de fóra.

Nostra diòcesi pod estar d' enhorabona per la part preeminent que en el mateix Congrés se li assenyala, ja que ademés del concurs que l'«Orfeó Catalunya» de Cassà de la Selva li esmersa sabem que en la Secció primera, que es la gregoriana, ocuparà una vicepresidencia el P. Moure de Besalú, i una segona ponència Mossèn Miquel Rué, nostre constant col·laborador. La segona vicepresidencia la tindrà el P. Cascàno Rojo de Silos i la primera ponència el P. Gregori Suñol de Montserrat. Felicitem de veures als nostres amics.

Pròximament s'inaugurarà a Palamós un nou teatre propietat del fabricant Isaac Matas. S'assegura que per aquella data, se posarà en escena la bella obra de Bizet *Carmen*.

La justa campanya del distingit musicògraf don J. A. Espadaler contra els obligats, ve conquistantse nombrosos partidaris. La majoria de les nostres orquestres que han visitat nostra ciutat durant aquesta temporada de festes majors, han tingut el bon acert d'executar en sos concerts obres de conjunt que 'l públic ha aplaudit. Ara sols ens resta aconsellar de nou a totes les nostres cobles separin del programa, aquells valsos tan ridícols de serenada que el públic aplaudeix irònicament i que res diuen en favor de la cultura.

Una vegada lograt això, demostraran les cobles un alt sentit artístic posantse al nivell que les correspon, no oblidant que tenen obligació de fer obra educadora com molt bé diu el notable historiador nostre col·laborador Espadaler.

A darrers de l' actual més, es esperada a nostra ciutat la celebrada orquestra «Montgrins» de Torroella que n' es director l' aplaudit compositor Bou. No cal dir lo molt que ho celebrem.

Per tota la segona quinzena del més de Setembre quedarà oberta la matrícula pera el nou curs de l'«Academia Musical Gerundense» a les hores de dotze a una i de cinc a sis. L'apertura del curs, tindrà lloc el pròxim dia 3 d' Octubre. Pera més detalls, al local de l'«Academia» Sant Francisco, 9, 2.º (Colegi Vidal).

—=—

S' atansen les fires de Sant Narcís i pera res se parla de quina Compayia actuarà al nostre primer coliseu. Seria convenient pel bon nom de nostra ciutat que podessim veure un número d'òpera com se venia fent antigament i en aquells bons temps que'l nostre Ajuntament obligava a les empreses les representacions d' aital genre.

—=—

Se troven de retorn a nostra ciutat després d'haver passat la temporada estiuenca fóra, els nostres col·laboradors els Reverends i notables músics Miquel Rué, Joan Roquet i Josep Padró.

—=—

Ha visitat la nostra ciutat la llorejada cobla «La Principal» de Perelada. Ha sigut elogiada per la justa afinació i unitat que se li observa en totes les sardanes que executa fent menció especial en les de llur director el melòdic Josep Serra qui les interpreta d' una manera admirable.

—=—

Dintre pocs dies se posarà a Sant Feliu de Guixols, un magatzem de música i pianos de venta i lloguer, sucursal de la casa Sobrequés & Reig d' aquesta ciutat. Estarà al davant del nou establiment l'afinador, de pianos de dita casa don Gaietà Mas.

—=—

A tota la premsa que ha insertat l' adjudicació anyal del premi de Batlle pera l'«Academia Musical», en nom d' aquesta donem les més corals mercès. Aixís se 'ns recomana ho fem avinent i complim am gust l' encàrreg.

PART LITERARIA

El Progrés de Vilallops

Després de trenta anys d'absència, he volgut tornar a Vilallops, a recordar els es-

tiuatges de la meva primera joventut. En aquell temps llunyà, empenia la marxa en companyia dels traginers que'm distreien tot el camí am les seves pintoresques cançons de la terra, am mil histories que'ls hi recordava cada lloc, cada runa, cada hostal, cada arbre centenari; am curioses observacions de meteorologia popular; ells en cambi escoltaven amb una respectuositat no exempta de camperola distinció, els meus comentaris i les meves rectificacions. Ara he tingut d'enquivirme en el tren, mirant encara, no gaire lluny de la via, els trossos abandonats del vell camí ral per on llavors trespava. El vagó de tercera era ple. Sols un dels companys de viatge, un vell pagès magre amb una mena d'encarament senyorivol, m'ha recordat els d'aquell temps. Els demés eren, dos minaires estrambòticament vestits ab boines virolades i immensos pantalons de vellut carregats de butxaques, parlant català xamporrat am marcat accent aragonès; una estanquera grassa, fent broma, grassa també, amb uns nois endiumenjats, un mercader, de rostre congestionat i apoplètic arronsat fins a col·locar damunt el banc uns peus enormes, donant caparrades i amenant sempre desplomarse, i un baillet, cantant el *sarasa*. El paisatge també era canviat; la verdor severa de les rouredes era vensuda per la rossor de les artigues i entre les fagedes, arreconades als darrers cimalls, se marcaven ja'ls claps de les talles i s'aixecaven les fumaroles de les piles de carbó. Pel camí vaig veure una vella masia grotescament disfressada am calcs i pintura, amb unes lletres caragolades que deien *Villa Celia*: una petita finestra gòtica que restava mitg amagada dalt de tot, com un ull endormiscat, va semblar que també'm mirava i'm reconeixia donantse pena de les demés.

Per fi demunt les rialles de l'estanquera els ronxets del mercader i el burineig del *arasa*, va ressonar un xiulet estrident i de-

sseguida'l crid de —*Vilallops; un minuto!*— Vaig saltar del vagó, i desorientat de moment, vaig empendre després de donarme compte de la transformació del lloc, per un tros de carretera en quina primera casa hi havia'l rètol de *Calle del Progreso Villalobense*.

* * *

Excuso dir que totes les cases del carrè del *Progreso Villalobense* se semblaven. La blancor dels rebossats, flor d'un dia de la seva boniquesa, era embrutada fins a l'alsada del bras de l'indígena, i per tots els pelats sortia l'abominable maó denunciant l'origen democràtic de la pared. Algunes eren pretensiosament pintades simulant carreus de pedra. També'ls carrers de la part vella del poble havien canviat d'aspecte. Havia desaparegut bona part de les antigues construccions d'aspecte senyorívol, amb els seus llindars de pedra picada on campejaven els escuts nobiliaris, els atributs d'ofici, els noms propis i les inscripcions pietoses. Els finestrals on penjaven opulentes les clavellines havien sigut emblanquinats. Un magestuós portal d'explèndid arc havia sigut retallat fins a permetre ajustarhi unes vidrieres i un gran rètol que deia, *Casino el Filarmónico*; a dins, un piano de maneta tocava rabiosament el *Conde de Luxemburgo*.

Vaig voler anar a l'iglesia. L'altar major plateresc, en el que un artista desconegut havia vessat la seva ingenua fantasia, era substituït per un altaret d'un gòtic de marqueteria, digne de qualsevol *sección de labores*. Al sortir, vaig trobar un foraster esguerrat que captava; després un altre, que també captava i també era esguerrat i foraster; no varen ésser pas els primers ni els últims. De colzes a una finestra, al costat d'un lletrero que deia, *El Eco de Vilallops—Redacción y Administración*, hi havia un home magre i pelut, que, Déu me perdoni, si no's diu González i no m'havia donat *sablazos* als billars del vell cafè Colón a

Barcelona. La plassa major ostentava una colossal i disforme placa de marbre, estil modernista de l'any 900, on se llegia en lletres de bronze, *Plaza de Antonio Llanegas*. Vaig preguntar, i varen dirme que'l senyor Llanegas era un botiguer barceloní que passava'ls estius al poble i havia pagat la bomba d'una font. Volia anar a l'antiga i venerable masia, casa pairal dels Romeus, i varen dirme que estava deshabitada. Els joves havien anat a viure a la capital i poc temps després va vendre judicialment la finca, que un especulador va comprar pera negociar-la a trossos.

* * *

A l'anar tot capbaix a raure a l'hostal, va deturarme una mole humana, deixant anar sobre les meves espatlles dos brassos feixucs com dues vigues serreres. Era 'l senyor Cortacans, el mateix senyor Cortacans que havia anat al poble durant la meua juvenesa, am més anys i més kilos. El senyor Cortacans continuava a Vilallops, dedicat al negoci de carbons i fustès, estafant als propietaris que baden i jugant invariablement la manilla al Casino de baix. Me ha mirat amb uns ulls arromanyacs i tendres com d'un bou que volgués posarse a plorar:

—Oh, amic, amic meu! Quants anys...! I bé, que li sembla, quin cambi, eh? Quin cambi!—

—Total...—

—Déu haver quedat pasmat, eh?—

—Pasmat...—

—Tot progressa!—va dir el senyor Cortacans, adoptant un to trascendental i alleugerint de la feixuguesa del seu bras dret la meua espatlla esquerra, pera aixugarse'l front.—Quan vostè i jo varem conèixer, Vilallops era un poble d'analfabets. Ara tothom sab llegir i escriure!

JOAN VIÑAS

La fresca rialla

La encesa flor d'una rialla
sobre 'l teu llabi 's va descloure;
tos ulls egipcis se van moure,
i, per ta gorja la rialla
feta or, devalla que devalla...

Aromatitza un madrigal
que en l'aigua clara s'estergia
brodat de boira matinal,
i, amunt, com una simfonia,
flagarsant-se encercla 'l cel
cobèu del no fruit anhel.

La márbrea Esfinx del brollador
tot fent senglots de gran dolor,
gita glopades d'aigua clara;
i entre els menúfars qui aparexen
grans taques d'oli que floreixen
surt l'óval grácil de ta cara.

I l'aigua filtra la rialla
feta or, devalla que devalla!...

XAVIER CARBÓ I MAIMÍ.

NOVES

LITERARIES.

D'avui a demà está per publicarse el llibre de versos «Athenea» del nostre dilecte amic i company en Lluís G. Pla, amb un pròleg de Mossèn Vicens Piera, que sabem es una delicadíssima glosa de la vida artística de Girona.

En el nombre venider ens ocuparèm detingudament de l'obra del nostre amic, avençantli avui la mes choral enborabona.

Sabèm també que nostre bon amic en Josep Tharrats, té en preparació un nou llibre, a no

Scherzando...

duptar, palesador del talent poètic qu'informa els seus versos.

L'esperèm verament.

L'eminent novelista i company nostreen P. Bertrana ens deixa. S'en va a Barcelona a regentar els periòdics qu'edita l'Antoni López.

Per part dels seus amics de lletres, de Girona, 's tracta de ferli un apat íntim de despeddia.

SCHERZANDO... s'hi adhereix, sentint de pas l'allunyament den Bertrana de la nostra ciutat, la mellor confidenta de les seves emocions artístiques.

SCHERZANDO...

Revista: Mesal : Catalana : :
: : : Musical : y : Literaria

DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Plassa del Vi, 11 Pral. GIRONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

1'50 pts. anyals, número solt 15 cts.

LLOCS DE VENDA.

Girona.---Kiosk de la Vda. de Ciriac Marull.

Barcelona.---Als magatzems de música, Astort i Miralles Passeig de Gracia, 5 i Musical Emporium, Rambla de Canaletes, 9.

Madrid.---Ildefons Alier, Plassa Orient, 2.

París.---Alier, Boulevard de Strasbourg, «Stadium des Arts».

Tip. Dalmau Carles & Comp.—GIRONA.

NOVETATS MUSICALS

Publicacions mes de Septembre

Música de piano.

Métodos : Estudios : Ejercicios : etc.

Goncone (J.)—*Escuela melódica de piano. Célebres estudios:*

Libro I <i>Estudios melódicos</i> (op. 24)	Neto Pts.	1'75
Libro II <i>Estudios cantantes</i> (op. 30)	» »	2'00
Libro III <i>Estudios expresivos</i> (op. 44)	» »	2'00
Libro IV <i>Estudios de género</i> (op. 25)	» »	2'00

Gosta y Noguerras (V.)—*Tratado completo de estudio del piano:*

Libro I	» »	7'50
Libro II	» »	5'00

Este Tratado es la escuela de mecanismo más moderno de cuantas existen, basada en las obras de los grandes pianistas LISTZ, CHOPIN, RUBINSTEIN, KULLAK, PFEIFFER, ROSENTHAL y PADEREWSKY. Obra adoptada en el Conservatorio de Barcelona.

Granados (E.)—*Método teórico práctico. para el uso de los pedales del piano; nueva edición corregida y aumentada*

» » 5'00

Obra de un gran valor artístico e indispensable a los que se dedican al estudio de dicho instrumento.

Herz (H.)—*Célebres ejercicios y escalas*

» » 1'50

Nueva edición corregida y ampliada. La más completa de cuantas se han publicado.

Le-Cerpentier.—*Método de piano para los niños.*

» » 2'00

Estudios fáciles. Segunda parte del «Método»

» » 2'00

Mulder (Richard).—*Licoeum des Pianistes. Estudios fáciles y progresivos, nueva edición, digitados, anotados y corregidos por VITMANN: C.*

Libro I 25 pequeños estudios melódicos	» »	2'00
Libro II 25 estudios de estilo y mecanismo	» »	2'00
Libro III 25 estudios de igualdad y velocidad	» »	2'50

Estos estudios son los más a propósito, por su facilidad y perfecta técnica moderna, para estudiarse intercalados con el Método de piano que los señores profesores hayan escogido para sus alumnos.

Penella (M.)—*Principios de piano*

» 1'50

Ravina (N.)—*Estudios armónicos, op. 50 (muy célebres)*

» 4'00

Roger Junoi A.—*Escuela completa de piano*

» « 8'00

Recopilación sistemática y graduada para obtener agilidad y adquirir fuerza.

Sardanes pera pianos.

Goll y Agulló (A)—*Camperola. (Primer premi certamen de Figueras)*

» 2'00

Juncá (A.)—*La font den Pericot. (Primer premi certamen de Gerona) 2.ª*

» 2'00

edición

BIBLIOTECA INFANTIL LÍRICO-DRAMÁTICA.—COLECCIÓN DE OBRAS APROPOSITO PARA COLEGIOS, SOCIEDADES CATÓLICAS, ETC.—ZARZUELAS.—PARTITURAS COMPLETAS PARA CANTO Y PIANO

Antich (F.)—*La Apostol del Sagrado Corazón, en un acto (para niñas solas)*

Pts. 6'00

El Nacimiento del Niño Dios, en cuatro actos (para niños y niñas)

» 10'00

La adoración de los Santos Reyes, en 1 acto y 2 cuadros (para niños y niñas); 2.^a

» 6'00

parte de *El Nacimiento*

La degollación de los niños inocentes, en 2 actos; 3.ª parte de El Nacimiento (para niños y niñas)

» 7'50

La huida a Egipto, en 2 actos; 4.ª parte de El Nacimiento

» 6'00

Baudot (G.)—*La cola de Mariquita, en un acto*

» 3'00

Totes aquestes obres, son de venta exclusiva de la casa:

SOBREQUÉS i REITG Ciutadans 11, GIRONA

Importants descomptes als mestres de música y directores de Asociacions Relligioses. Música de totes les edicions del mon.

Pianos qua
Pianos drets
Claveoles
Piano claveola
Harmoniums

Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.
Cussó S. F. H. A.

GRAN PREMI Exposició Universal, Milá 1906

Membre del Jurat Internacional, Vicepresident de grupo de Jurat { EXPOSICIÓ UNIVERSAL BRUSSELAS 1910

REPRESENTANTS A GIRONA

Sobrequés y Reitg.-Ciudadans, 11

ACADEMIA MUSICAL GERUNDENSE

: : : : AÑO II : : : :

Conservatori Particular amdós sexes

ASSIGNATURES

Solfeig Elemental y Superior, Violí, Viola, Violoncel, Contra-
trabaix, Cornetí, Trombó, Fiscorn, Flauta, Flautí, Guitarra,
Piano, Armonium, Armonia y Composició.

LLOC DE L' ACADEMIA

Sant Francisco, 9, 2, 1.ª (Colegi Vidal). GIRONA

PROFESSORS:

Francisco Perich : : Josep Saló : : Tomás Sobrequés